

† C A S I A N

*Din darul lui Dumnezeu,
Episcop al Dunării de Jos,*

*Cuviosului cin monahal,
prea cuvioșilor și prea cucernicilor preoți și diaconi
și evlavioșilor creștini din eparhia noastră, har, pace,
sănătate, puteri sporite în biruirea tuturor încercărilor,
bucurie deplină de Sfintele Paști,
iar de la Noi, arhierească binecuvântare.*

*Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!*

Iubiți creștini mărturisitori ai Învierii,

Ne dă Mântuitorul, iarăși, darul bucuriei la praznicul Învierii Sale din morți și în acest al doilea an al mileniului ce a început. Ne adună, iată, pe toți laolaltă, copii, tineri și vârstnici, în unitatea familiei creștine de la Dunărea de Jos, în comuniune cu toată creștinătatea ortodoxă din țara noastră și din toată lumea, unde sunt frații noștri, de o lege și de un sânge, plecați temporar ori

stabiliți acolo, care însă au aceeași sărbătoare și aceleași tradiții în aceeași Biserică de acasă. Ne adunăm cu toți creștinii ortodocși de pretutindeni, căci astăzi sunt Paștile Domnului „cele frumoase“, care pentru noi au răsărit ca un soare dogoritor și luminos, în mijlocul nopții și în inima întunecimilor de tot felul din viața de zi cu zi.

Ne inundă, iată, lumina care este strălucirea Mântuitorului înviat din morți și din acea lumină am fost împărtașiți acum prin preot care a primit-o de la altarul Domnului și ne-a chemat: „Veniți de primiți lumina!“. Așadar, purtând în mâini lumina și luminându-ne unii altora chipurile, izgonim întunericul pe care-l împrăștiem și din noi, și dintre noi, și din lumea înconjurătoare. Ieșind din biserici și așezându-ne afară, proclamăm biruința întunericului din miez de noapte și venirea împărăției luminii lui Hristos care „luminează lumea“. Învălușiți în lumină, noi primim toți, astfel, de Sfintele Paști, darul vieții, ca ofrandă de la Hristos, precum tâlmăcește și Sfântul Simeon Noul Teolog: „Învăluindu-mă în lumina Ta, dă-mi viață, Hristoase al meu! *Căci vederea Ta e viață și înviere*. Chiar de mă aflu în boală, în necazuri, întristări, chiar de sunt ținut în lanțuri, în foame și închisoare sau în suferințe cumplite, Hristoase al meu, de-mi strălucește lumina Ta, ea alungă pe toate, ca pe un întuneric“ (Sf. Simeon Noul Teolog, imnul 51).

Ne adună Mântuitorul pe toți cei care-I mulțumim, înainte de orice, pentru a ne fi lăsat timp de îndreptare și de mântuire încă un an și pentru a ne fi ajutat să trecem cu El prin duritatea ca de piatră rece, ca și cea de pe Sfântul Său Mormânt, adică a atâtor încercări personale și comunitare, grele ca piatra! Iată-ne, pe cei mai mulți, sănătoși și împreună, ca să mărturisim că „aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într-însa“ (din stihurile pascale). Suntem, așadar, în

ziua Învierii, luminați de Hristos Mântuitorul, ca să-L putem vedea pe El dăruindu-ne pace și mare milă, iertare de păcate și să ne cheme, încă de aici, la pregătirea vieții veșnice, prin mai multă dragoste și solidaritate creștinească între noi.

Astăzi însă, din mulțimea noastră, a celor vii pe pământ, nu putem să nu-i zărim și să nu-i simțim atât de aproape, în noi, cu noi și împreună cu noi, în Biserica Mântuitorului, pe cei dragi plecați pe cărarea veșniciei, „adormiți în nădejdea Învierii și a vieții celei veșnice“.

Cu ei suntem mult mai mulți, mai încrezători, mai pașnici și mai buni, știindu-i, prin darul Învierii Mântuitorului, împărtășiți de nădejdea vieții veșnice „unde nu mai este durere, întristare sau suspin“, „în loc luminat, în loc de verdeață“. Iată cum Paștile noastre ne oferă priveliștea unei frumuseți cosmice, primăvăratice și pline de încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de noi toți!

Prea iubiți frați și surori în Domnul,

La Sfintele Paști, noi, credincioșii Bisericii, nu ne limităm doar la emoționanta bucurie a prea frumoasei slujbe la care, iată, participăm. Încercăm să pătrundem, prin darul credinței, *în taina vieții pe care adesea n-o înțelegem ori o ignorăm*. Așadar, îngăduiți, prea iubiți frați și surori, a-L asculta pe Mântuitorul înviat, *viu și prezent aievea în noi și între noi, ca să-L putem și urma de acum în toată viața noastră, ca pe Domnul și Stăpânul vieții*.

Îndeobște, suntem grăbiți și pierdem răbdarea tocmai în acele înălțătoare momente dumnezeiești, căci grijile lumii și tentațiile momentului fac și ele parte din preocupările și atracțiile vieții acesteia trecătoare.

Acum ascultați-L pe Hristos Care ne iubește și ne oferă mesajul Lui, ca la o unică și tainică întâlnire personală.

Învierea Sa din morți nu este doar o sărbătoare, o ceremonie sau o comemorare a ceea ce s-a petrecut acum două milenii. Este un fapt real, la timpul prezent. Fiul lui Dumnezeu înviază din morți, ca pe toți frații Lui după trup, adică pe noi toți, să ne ridice din „mormântul“ amorteii noastre, la viața deplină de frumusețe și de lumină. De aceea, în spațiul nostru românesc, Dumnezeu ne-a oferit și un cadru natural unic, o autentică „grădină a raiului“ frumuseților naturale, care învie și ni se oferă ca un dar de Paști, spre a ne împărtăși toți din bogăția înțelesurilor mesajului Mântuitorului Care a înviat, „ca lumea viață să aibă și s-o aibă din belșug“ (Ioan 10, 10).

Acesta este, foarte pe scurt, mesajul universal al Învierii: belșugul vieții atât sufletește, cât și omenește, pentru traiul de aici.

În primăvara aceasta frumoasă, precum vedeți, totul este acoperit de verdeață, de flori și de lumină în jurul nostru. Cum de n-am încerca să transferăm acestea și-n sufletele noastre? Cum de n-am vedea astfel armonioasa legătură între creația lui Dumnezeu, pământul nostru și om, ca un Împărat și ocrotitor al ei? Cum am mai îndrăzni, prea iubiții mei, a întina prin faptele noastre această unică priveliște a veșniciei din care ne împărtășim cu toții? Cum de n-am vedea casele atât de curate, ulițele curățite, cimitirele și totul și toate curate, ca de Paști? De aceea, nu vă grăbiți, nu vă depărtați prea repede din preajma „grădinilor Domnului“, sfintele biserici și „insulele“ de lumină, mulțimile credincioșilor din toate satele și orașele eparhiei. Umpleți-vă sufletele de frumusețe, de lumină, de curățenie și de curăție! Să încercăm, după ceea ce auzim, să înțelegem mesajul și chemarea Mântuitorului la învierea vieții noastre, pentru ca să umblăm

apoi mereu în viață, ca „fii ai luminii“ și să ne îndepărtăm de „faptele întunericului“.

***Prea iubiți părinți sufletești din parohiile,
capelele și mănăstirile noastre,***

De puține ori reușim să ne întâlnim cu credincioșii noștri în număr atât de mare, ca la Învierea Domnului. Avem în față, ca preoți, *o icoană imensă a Bisericii Învierii și a speranței în viața veșnică*. Un popor purtător al Crucii, dar și al neîncetatei Învieri, cu darul Domnului, un popor capabil să ierte și să zidească mereu pacea și buna rânduială în toate segmentele vieții.

Poporul are în față pe slujitorul său, părintele său sufletesc și duhovnicul, medicul pentru rănilor nevăzute, prietenul copiilor și alinătorul lacrimilor bătrâneților, ajutorul săracilor, învățătorul smereniei și purtătorul mesajului iertării cerești.

El nu este doar un funcționar, așa cum mai obișnuiesc unii s-o afirme, *el este apostol trimis de Biserică prin urmașii Sfinților Apostoli, episcopii, spre a prelungi în lume mesajul Învierii și al vieții veșnice*. De aceea, slujirea aceasta își are începutul în chiar ziua Învierii Domnului, când El a intrat prin ușile încuiate la Sfinții Apostoli și le-a dat pacea sa: „*Apoi a suflat asupra lor și le-a zis: «Precum M-a trimis pe Mine Tatăl și Eu vă trimit pe voi»*. Și, zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: „*Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, vor fi ținute*“ (Ioan 20, 20-23).

Iată cine hirotonește episcopii și aceștia pe preoți: *Hristos, chiar în ziua Învierii*. Darul pascal cel mai însemnat este, așadar, preoția Sfinților Apostoli și noi o avem, fraților, de la Sfântul Apostol Andrei. De atunci, de la Hristos, de la Duhul Sfânt, în

una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică! Cinstiți-vă preoții ca pe trimișii Domnului, spre călăuzirea către pajiștile înverzite ale speranței și ale unei vieți mai bune, mai curate și mai pline de generozitate, de frățietate, de comuniune și deci de solidaritate.

Prea iubiți frați și surori în Domnul,

Nu numai slujitorii s-au învrednicit de luminoasa prezență a Domnului în mijlocul lor de Paști sau în momentul Răstignirii, ci și frații și surorile de atunci, înaintașii dumneavoastră, a celor de astăzi. Cum l-am putea uita pe Simon din Cirene (Matei 27, 32) care, venind de la țarină, de la munca câmpului, l-a purtat Crucea Sa, precum dumneavoastră astăzi, prea iubiților din Câmpia Covurluiului, a Tecuciului ori a Dealurilor Bujorului, până în cea a Brăilei, purtători harnici și smeriți ai crucii greutăților zilnice și pe care, iată, le aduceți și la biserică! Sau cum n-am pomeni pe Iosif și Nicodim care au pogorât trupul Domnului de pe cruce și l-au pus în mormânt nou?! sau pe sutașul care a mărturisit: „*Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu este Acesta!*“ (Matei 27, 54), ori pe tâlharul răstignit ca Domnul pe cruce, care a mărturisit și el: „*Pomeniște-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta!*“ (Luca 23, 42). Cum nu le-am vedea cu ochii noștri pe purtătoarele de lacrimi, de curaj și de miruri, femeile mironosițe, cărora, celor dintâi, le-a apărut Domnul și le-a spus: „*Bucurați-vă!*“ (Matei 28, 9). Ele au fost primele vestitoare ale Învierii Domnului, trimise de îngerul de la mormântul gol (Matei 28, 5-8) și ele au mers „cu frică și cu bucurie mare să vestească ucenicilor Lui“ (v. 8), dar lor le-a apărut chiar Hristos înviat, le-a întâmpinat și le-a zis: „*Bucu-*

rați-vă!“. Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat. Atunci, Iisus le-a zis: „*Nu vă temeți!* Duceți-vă și vestiți fraților Mei, ca să meargă în Galileea și acolo Mă vor vedea.“ (Matei 28, 9-10). Nu faceți acestea mereu, pretutindeni, în viața Bisericii, o, alese albine ale bisericilor noastre, de la leagăn până la mormânt, cu darul lui Hristos?

Iată locul poporului credincios: *lângă Hristos, cu El și împreună cu El, chiar din ziua Învierii! Iată de ce suntem un popor al Învierii!* Căci avem credința de la Hristos prin Sfinții Apostoli și avem, de asemenea, și apostolii laici lângă slujitori, credincioșii, darul Învierii faptei pline de lumina bucuriei perpetue în viața noastră!

Știindu-ne, prea iubiților, locul nostru în Biserica noastră, noi toți suntem „*Biserica lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în noi*“ (I Cor. 3, 16). Mai știm că „*Biserica este stâlpul și temelie adevărului*“ (I Tim. 3, 15) și că „*porțile iadului nu o vor birui*“ (Matei 16, 18).

Cunoscând toate acestea, să le și punem la inimă, să le și împlinim, în viața de zi cu zi, ca fii ai Învierii.

Iată, de curând, s-au desemnat de dumneavoastră noii consilieri parohiali, noile comitete de credincioase și noile cercuri misionare, care, împreună cu preoții noștri, cu asociațiile de tineret, cu cele ale femeilor ortodoxe, cu elevii și profesorii creștini din școli, cu slujitorii din cantine, din cabinetele medicale și din orfelinate, să dăm o mărturie vie, unică, venind în ajutorul semenilor noștri, bolnavi, părăsiți, bătrâni ori triști de singurătate, de șomaj și de lipsuri. Să dovedim că este posibilă comuniunea! Că este posibilă fapta Învierii! Că este adevărată dragostea de aproapele arătată în fapte! *Că există „apostolii“ reînvierii vieții creștinești în țara noastră!* Și aceasta este o mărturie vie a participării noastre, ca și creștini, la înnoirea mentalității și a

zidirii unei vieți morale și pașnice în continentul nostru și în lumea atât de încercată astăzi de violență, ură și răzbunare.

Toate acestea se cuprind în îndemnul Mântuitorului, pe care cei mai mulți îl facem viu, lucrător și adevărat: „*Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa, încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri*“ (Matei 3, 16).

Așa să lumineze credința în Învierea Domnului și în cea a răposaților noștri. Așa să lumineze Hristos Domnul viața și faptele luminoase ale filantropiei, ale iubirii autentice de oameni, ale consolidării familiei și ale solidarității în încercări. Așa să învie dragostea în toate sufletele bunilor noștri creștini din toate comunitățile Eparhiei Dunării de Jos, de la mic la mare, de la tinerețe până la bătrânețe, de la sărac la bogat, de la rob la liber, de la rău la bun. Așa să ne simțim consolidați în comuniunea sfântă și înălțătoare, toți apropiați și împărtășiți din frățietate, de la inimă la inimă. Tuturor, de pretutindeni, pace și împăcare prin iertare. Să iertăm toate pentru Înviere și astfel să ne luminăm cu prăznuirea!

Din inimă, tuturor fraților și surorilor, vă vestim cu bucurie:

***Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!***

*Al vostru de tot binele doritor
și către Domnul pururea rugător,*

**† Casian,
Episcopul Dunării de Jos**